

Liliane Bettencourt, de 91 anys, la francesa més rica, i inhabilitada legalment el passat desembre, pot conduir Nicolas Sarkozy a la presó.

La francesa més rica

Malgrat que Nicolas Sarkozy va perdre l'any passat la presidència francesa, molts creien en el seu futur renaixement polític. Tanmateix, la seva relació amb la multimilionària Liliane Bettencourt ben bé el podria convertir no sols en un jubilat de la política sinó en resident en una presó.

Bettencourt, la generosa. El jutge de Bordeus Jean-Michel Gentil acusava el març passat l'ex-president de la República d'un delicte anomenat "d'abús de debilitat" en la persona de la citada anciana rica. En síntesi: que Sarkozy s'aprofità el 2007 que el cap de Liliane Bettencourt ja no hi era tot per a treure-li devers 150.000 euros, com a aportació a la seva campanya electoral. Una quantitat que excedeix de molt el que la normativa legal electoral francesa permet obtenir de particulars –les aportacions d'empreses i de fundacions estan prohibides–, ja que el límit està fixat en 7.500 euros per persona i any.

Per a entendre l'acusació cal parlar de la peculiar milionària Liliane Bet-

tencourt, avui de 91 anys, que va ser declarada incapaç legalment el passat mes de desembre de 2012, pel fet que pateix, segons els informes patològics que foren acceptats pel jutjat que la inhabilita, "demència mixta" així com un "procés degeneratiu cerebral lent" i "la malaltia d'Alzheimer en grau moderat". S'acabava així una lluita entre Liliane i la seva filla, Françoise Bettencourt-Meyers, que havia durat cinc anys.

Tot començà quan la proverbial generositat econòmica de Liliane, que sempre havia estat molt despresa amb els doblers, s'intensificà fins a límits perillosos quan morí el seu marit, el novembre de 2007, André Bettencourt. Liliane, aleshores, començà a fer regals massa esplendorosos, a parer de la filla. La desconfiança filial arribà a límits insuportables quan Françoise s'assabentà que sa mare tenia d'amant un fotògraf trenta anys més jove, Jean Marie Banier, al qual havia regalat diners i béns per valor d'uns mil milions d'euros.

La filla explotà i intentà la inhabilitació de sa mare. "Només cerc la

protecció del patrimoni familiar", va declarar a la premsa. Liliane no es va quedar enrere i contraatacà amb un seguit d'entrevistes a televisió i periòdics: "No sé quina mosca l'ha picat, a la meua filla, potser està gelosa. És normal, jo també estava gelosa de les dones que envoltaven mon pare". La guerra entre mare i filla va fer les delícies durant dos anys dels mitjans francesos, i també internacionals, que informaren a desdir de les novetats de l'afer. Françoise perdé la batalla dues vegades davant dels tribunals. Liliane es negava a ser estudiada pels psiquiatres.

Tot canvià el 2010. Aleshores, un dels majordoms de la multimilionària aportà a la justícia gravacions de converses de la senyora amb multitud de persones a les quals donava doblers. El majordom es decidí a gravar tot allò –segons declarà– perquè temia que la senyora, que ja patia greus llacunes de memòria, no s'oblidés d'algun d'aquests regals i l'acusés d'haver-lo robat. Una raó un tant estrambòtica i, per a molts, mal de creure, però en qualsevol cas les gravacions permeten conèixer que, entre molts d'altres, apareixia un ministre de Sarkozy com a visitant del palau de Bettencourt. Lligant caps, la investigació arribà a qui havia estat comptable de la multimilionària, Claire Thibout, la qual declarà que Sarkozy i el seu partit, UMP (Unió per un Moviment Popular) havien rebut generosos sobres de diners. A partir d'aquí tot es complicà per a l'ex-president i a finals de març fou imputat.

En resum: les relacions de Sarkozy amb l'especial Liliane Bettencourt poden haver posat fi a la seva carrera po-

El passat més fosc

Amb l'escàndol Sarkozy-Bettencourt han sorgit a la llum aspectes de la biografia de l'espòs de Liliane d'allò més escabrosos. Bettencourt tenia dos amics de l'ànima des de la més tendra joventut: François Dalle i François Mitterrand. Tots tres donaren suport al règim feixista de Vichy, col·laborador dels nazis que ocuparen França. Fins i tot Mitterrand va ser condecorat pel govern col·laboracionista. Però el 1943 canviaren de bàndol i apostaren per la victòria aliada. Després de la guerra continuaren mantenint una estreta relació –Mitterrand fins i tot va estar contractat

a L'Oréal durant uns anys– i amagaren el passat feixista. Gràcies a aquest interessat oblit, Bettencourt arribà a ser ministre dels governs de Pierre Mendès France i de Charles de Gaulle. Als anys setanta investigacions periodístiques descobriren el susdit passat. Aleshores demanà disculpes públicament i féu tot tipus de demostracions d'amor al poble d'Israel. Mitterrand, per la seva banda, va procurar que els problemes del seu amic no l'afectessin, com així va ser, i el 1981 va ser elegit president de la República, càrrec que ocupà fins el 1995.

L'anciana megamillonària de 91 anys Liliane Bettencourt, la francesa més rica –i la dona amb més fortuna del món–, va ser inhabilitada legalment el passat desembre. A la dreta, Nicolas Sarkozy. Si es provés que ell i el seu partit reberen uns 150.000 euros de Bettencourt, podria ser condemnat fins a quatre anys de presó.

lítica i qui sap si no acabarà a la presó. Però qui és exactament aquesta dona?

La francesa més rica. Batejada amb el nom de Liliane Henriette Charlotte Schueller, va néixer l'octubre de 1922. És filla única d'Eugène Schueller, un químic que el 1907 havia fundat una empresa anomenada Companyia Francesa de Tints Inofensius per als Cabells. La marca que adoptà per al seu producte fou L'Oréal, la qual ben prest donà nom a l'empresa. En el període d'entreguerres L'Oréal començà a expandir-se en volum i geogràficament. Malgrat la fortuna de la qual disposava, son pare volgué que la jove Liliane –la qual perdé sa mare a 5 anys– sabés què era l'empresa des de dins. A 15 anys la féu treballar en el modest lloc de posar etiquetes als productes. Però la tuberculosi interrompé la immersió social en les classes obres. Així que se l'emportà cap a Suïssa, a recuperar-se. Allà conegué un jove que, com ella, era d'alta classe i amb una prometedora carrera per endavant,

André Bettencourt. Començaren un llarg festeig que culminà en noces el 1950, quan Liliane tenia 28 anys.

El 1957 morí el pare de Liliane. Aleshores L'Oréal ja era una impressionant multinacional que guanyava enormes quantitats de diners. La jove rica rebutjà la possibilitat de posar-s'hi al capdavant. S'estimà més que un amic seu, i a la vegada amic des de nins del seu espòs, François Dalle, fos l'encarregat de tot. El nou director general va fer créixer més l'empresa. El 1974 Liliane va vendre a la multinacional Nestlé el 47% de les accions de L'Oréal a canvi del 4% dels títols de l'empresa de productes d'alimentació.

A hores d'ara el grup L'Oréal és l'empresa líder mundial en fabricació de cosmètics, propietària de les marques L'Oréal Paris, L'Oréal Professionnel, Lancôme, Maybelline, Garnier, Vichy, Ralph Lauren, Giorgio Armani, Biotherm, Redken, Helena Rubinstein, Cacharel, La Roche-Posay, Kiehl's, Softeen-Carson, Matrix i Shu

Uermura. Comercialitza tots aquests productes en almenys 150 països, disposa d'una plantilla de treballadors d'uns 65.000 efectius a tot el món, la seu central és a Clichy, on treballen uns 2.300 empleats, i el 2011 declarà 13.100 milions d'euros de beneficis nets.

Segons el grup de comunicació nord-americà Forbes, que edita la famosa llista dels més rics del planeta, Liliane és la dona més rica del món, la persona més rica de França i disposa d'una fortuna aproximada d'uns 21.000 milions d'euros, si bé d'altres fons la rebaixen a només uns 17.000.

L'esclat de l'afer Bettencourt-Sarkozy ha fet emergir les discretes relacions, des de fa dècades, entre la megamillonària i el seu espòs i la *crème de la crème* de la política francesa –el seu amic Mitterrand fou president socialista durant 14 anys–, fins al punt que no es pot descartar que surtin a la llum nous episodis escandalosos.

Miquel Payeras